

Ola Lönnqvist

Engelbrekts tal vid invigningen av utställning på Stinsen 4/4 kl 18.00 2011

Gestaltad av Stefan Urdell

Talar

Jag, Engelbrekt Engelbrektsson, har bett er alla invånare i Söderköping komma hit för att lyssna på vad jag har att säga er och för att be er alla om hjälp.

Läser

Som ni vet så lyder vårt rike under tunga pålagor, under skatter, som inte enbart drabbat bönderna, utan även borgare, präster och adel har fått kännas vid dem.

Ni vet också att mycket av vad vi inbetalat inte hamnat i rätt ficka, en stor del har stannat hos kungens fogdar.

Förutom skattetrycket har många i riket fått känna av fogdarnas metoder att driva in skatterna, mången man har straffats och fängslats, ja till och med fått sätta livet helt oförskyllt till.

Den danske kungen och hans anhängare styr och ställer i vårt land utan att vi, dess innevånare, på något sätt får säga vår mening, utan att någon av oss eller våra ombud får göra sin stämma hörd.

Riksdagen har inte sammankallats, eller om så varit fallet, har kungen och hans anhängare genom ojusta metoder fått sin vilja igenom.

Talar

Har jag inte rätt i detta, lider inte också ni i Söderköping under den danske kungens förtryck.

Folket: Jo, det är sant, ja så är det.

Läser vidare

Jag har rest land och rike runt och sett hur det är, jag har talat med många män, med många som har sagt mig att nu får det vara nog, nu får det vara slut på missförhållandena i landet.

Mången ung och käck man har följt mig vidare genom landet och snart, snart, är vi tillräckligt många för att ta upp kampen med kungen och hans fogdar

Jag är säker på att det också i den mäktiga staden Söderköping, den stad där våra förfäder höll riksdagar, där våra urgamla svenska kungar huserade, den stad där kung Birger Magnusson kröntes, att det i denna stad finns många som vill följa mig.

Talar

Jag har väl rätt i detta?

Folket: Ja, ja.

Talar

Ni svenskar, som lever ert liv utanför stadens gränser, håller ni också med mig och stadens invånare om att vi måste förändra vårt land?

Publiken: Ja

Hårt, krävande

Jag ställde frågan och tyckte mig bara höra ett svagt – ja. Har jag rätt i att vi är förtryckta?

Publiken: Ja

Frågar

Så. Följer ni mig och blir ett med oss?

Publiken: Ja.

Krävande

Så låt ske. Följ mig!